

вимагає розробки методичного підходу до його оцінювання, безпосереднього проведення оцінювання за визначеною структурою та формулювання висновків.

1. Грант Р. М. Современный стратегический анализ. 5-е изд.; пер. с англ. под ред. В. Н. Фунтова. СПб. : Питер, 2008. 560 с.

2. Левік І. С. Стратегічний потенціал машинобудівного підприємства: суть та елементи. 2012. С. 81–88. URL: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/13937/1/15_81-88_Vis_727_Menegment.pdf

3. Федонін О. С., Репіна І. М., Олексюк О. І. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч.- метод. посіб. для самостійного вивчення дисципліни; Міністерство освіти і науки України, Київський національний економічний університет. Київ : КНЕУ, 2005. 261 с.

4. Фещур Р. В., Бортновська О. Б. Оцінювання і управління потенціалом машинобудівних підприємств. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етап становлення проблем розвитку. 2007. № 606. С. 113-118.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЛОКАЛЬНИХ ТЕРИТОРІЙ

Вахраньова Є.А.

Науковий керівник – Запорожець Г.В., канд. екон. наук, доцент

У сучасних умовах формування інноваційної моделі розвитку країни особливо зростає значення ефективного управління різними видами ресурсів і процесами при зміщенні центру управління соціально-економічними перетвореннями на рівень територій країни: округів, районів, регіонів, їх територіальних одиниць, а також входять до їх складу господарюючих суб'єктів.

Перспективний розвиток України буде визначатися успішною модернізацією економіки в її територіях, яке передбачає багатополарний розвиток території країни і створення ефективних регіональних і між-регіональних ареалів інноваційно орієнтованого соціально-економічного прогресу. Значний внесок у розробку сучасних економічних та управлінських проблем розвитку територій, особливо регіонів внесли багато науковців: А. В. Андреев, П. І. Бурак, Л. С. Валінурова, А. Г. Гранберг, М. Г. Лапаєва, С. Б. Мельников, П. А. Мінакір, В. П. Орешин, О. С. Пчелинцев, В. Г. Ростанец, Е. Ф. Самофалова, С. А. Суспіцін, А. І. Татаркін, Р. І. Шніпер, К. Н. Юсупов та інші.

Управління територіальним розвитком - це спеціально організовані системні дії, спрямовані на забезпечення сталого і збалансованого відтворення соціального, господарського та природного потенціалів території при позитивній динаміці параметрів рівня і якості життя населення.

У нинішніх умовах державна регіональна політика повинна бути зорієнтована на підвищення збалансованості просторового розвитку національної економіки шляхом виявлення і розкриття переваг і переваг кожного регіону, формування і сприяння зміцненню нових агломерацій динамічного економічного зростання, причому на всій території держави.

На вирішення завдань отримання позитивних результатів розвитку та підвищення ефективності цілеспрямованих управлінських впливів, що визначають напрямки і динаміку територіального розвитку направлено дане дослідження.

Відзначено перспективи розвитку територій Харкова, який характеризується розвитком тенденцій розміщення великих промислових об'єктів у традиційних промислових районах міста, ближче до межі міста, або в ближньому пригороді. Розвиток даних тенденцій пов'язаний з початком процесу редевелопменту промислових територій Харкова – площадок і об'єктів розташованих, у першу чергу в центральних і наближених районах міста. Таким чином, відбувається зміна цільового призначення земельних ділянок на колишніх промислових об'єктах і переформування виробничих будинків у житлову, торговельну або офісну нерухомість.

Теоретично доведено необхідність державного і приватного регулювання використанням забудованих земельних ділянок міста, з метою забезпечення їх ефективного землекористування в ринкових умовах.

Розкриті позитивні моменти і недоліки чинного державного управління використанням забудованих земельних ділянок і на цій основі надано пропозиції щодо його вдосконалення.

Проаналізувавши результати маркетингових досліджень виявлені найбільш істотні фактори, що формують цінність земельних ділянок, зайнятих старим фондом, в планувальній структурі міста і запропонована методика визначення містобудівної цінності таких ділянок, заснована на обліку запропонованих чинників.

ПОНЯТТЯ І СУТНІСТЬ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ І РИЗИКУ

Даценко Д.А.

Науковий керівник – Запорожець Г.В., канд. екон. наук, доцент

Питання поняття ризику, його видів і визначальних чинників викликали підвищений інтерес в епоху меркантилізму, в класичній та некласичній теоріях підприємництва, однак і в даний час вони залишаються актуальними.